

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XLII. Petere, Petitio, petitorium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

intelliguntur, Gail. 1. obs. 129. n. 6. & 8. Mynsing. 3. obs. 39. Borcholt. in tr. de feud. n. 35. Dyn. in c. 1. de R. l. Treutl. disp. 21. tb. 2. lit. b. vol. 2. vid. tamen distinctionem Menochii, quam probat & declarat Vultej. 1. Feud. 5. num. 4. pag. 77. Gothofred. Anton. disp. 3. feud. 3. thes. 4. lit. B.

CAP. XLI. De Peste.

Axioma I.

Peste laborantes ab urbe sunt expellendi, neque ad eorum receptionem tenentur, qui agrotos recipere obligatus est. Carpz. L. 10. Resp. 105. n. 11. & 2.

II.

Pestis tempore pastor Ecclesiae non debet deferre Ecclesiam: nam si fugit, suspectum se reddit, quod nullam fiduciam in Deum habeat, & sit mercenarius.

Limita: nisi pastor aliis etiam Ecclesiis praesit & Ecclesiam peste correpta aliis ministris sit instructa. Carpz. L. 1. Jurispr. Eccles. def. 72.

CAP. XLII. Petere, Petitio, petitorium.

Axioma I.

Petitio debiti non probat statim debitum, Innoc. in cap. super literis 20. de rescript. possunt enim peti multa, sed deberi & concedi pauca. Castr. in l. 1. n. 1. C. de divers. rescr. Wesf. 1. conf. 36. n. 4.

II.

Petens ex contractu rei suae alienatae, videtur eum approbasse, nec potest ad contractum rei reverti, l. 4. ubi gloss. C. de pact. inter emptor. Qui enim vult consequens, vult etiam antecedens, l. ad rem mobilem 56. l. ad legatum 62. ff. de procurat. Unde qui petit effectum contractus, petit causam, sine qua non constet effectio, Jason. in l. si causa n. 5. C. de transact. non modo cum effectu petendo & judicialiter, verum etiam extrajudicialiter verbali petitione, Salicet. in l. 4. n. 3. Cod. de pact. inter Emptor. Wesenbec. 2. conf. 70. n. 10.

III.

Non debet quis ab alio expectare, petere & desiderare, quod ipse habere & aliis impertiri debet, text. & gl. ad l. 6. §. 9. ff. de edend.

IV.

Non opus est petitione, cum jus ipsum suppedit. l. un. C. de thesaur.

V.

Petere nemo debet id, quod redditurus est, l. in condemnatione 173. §. dolo 3. ff. de Reg. Jur.

VI.

Peti aut repeti ab eo nihil potest, qui suum recipit, l. de hereditate 5. C. de petit. heredit. Nihil enim dolo facit creditor, qui suum recipit, l. 167. §. 1. de Regulis juris.

VII.

Frustra petit is, qui petit quod habet, §. res aliena 6. Inst. de legat. Menoch. 4. remed. adipsi. poss. n. 179.

VIII.

Petens aliquid, causam petendi allegare debet, cap. pervenit 5. extr. de censibus.

De petitione Tutoris vid. TIT. TORIS
PETITIO.

IX.

Petitio illa habetur maligna, quae cum alterius sit incommodo sine proprio aliquo emolumento, Mev. Conf. 39. n. 58.

X.

De petitorio quando constat, frustra disceptatur de possessorio, cap. cum dilectus 6. & ibi gloss. fin. & Canonist. communiter de caus. poss. & propr. Siquidem liquidatio petitorii trahit ad se possessorium, illudque penitus absorbet, Bart. in l. 12. §. 1. n. 16. ff. de acquir. poss. Cyn. in l. incerti. n. 2. & 3. C. de interdict. Caepoll. conf. 39. n. 12. lib. 1. Menochius de recup. poss. remed. 15. num. 367. maxime quando notorie constat de causa petitorii. Paulus de Castr. in l. 2. C. de edit. D. Adr. toll. Covarruv. in epit. 4. lib. decret. p. 2. §. 5. n. 10. quia dignus est, Cypyz. decif. 77. n. 1. 2. Port. conf. 1. n. 64. Zaf. in d. l. 12. n. 30. ff. de acquir. poss. Jacob. Put. lib. 1. decif. 82. Hinc quando potiora jura ab altera parte deducta & probata, iudex super petitorio pronunciare debet. Cravett. conf. 248. n. 5. Mynsing. respons. 25. n. 7. Nat. conf. 289. n. 11. Knichen. de jure territor. cap. 5. num. 27. Et petitorium tractari videtur, ubi de privilegio agitur, Afflict. decif. 183. Chaffan. conf. 83. n. 4. vers. secus. Contard. ad l. unic. quae 13. quid sit petitorium. n. 76. Roland. à Valle conf. 6. n. 30. lib. 4. Gylman. tom. 2. p. 1. pot. 1. n. 38.

XI.

Petitoris remediis possessoria sunt salubriora, l. qui destinavit. 24. ff. de rei vindic. l. ordinarii 13. C. cod. l. incerti 3. C. de interdict. Vult. 2. Confil. Marp. 27. n. 196.

XII.

Petitorio iudicio interdum possessorio omisso, agere consultius est, Pract. Ferrar. in formul. libell. petit. hered. ab intest. p. 2. n. 8. per text. in l. si inter me & te 15. ff. de Except. rei judic. Vult. d. conf. n. 197. frustra namque fit per plura, quod potest fieri per pauciora. l. 1. ff. quod met. caus. l. ampliore 39. C. de appellat. l. ne in plures 2. ff. de Exercit. act. l. planè 3. ff. famil. hercise.

XIII.

Petitorium nihil habet commune cum possessorio, l. naturaliter 12. §. 1. ff. de acquir. poss. prius enim de possessione, deinde de proprietate agi debet, l. ordinarii 13. C. de rei vindic. quod plenius persequitur Menochius de recup. poss. remed. 15. n. 366. & confil. 180. num. 3. volum. 2. & petitorium suspenditur, quoad de possessorio fuerit cogitatum. Vult. 3. Confil. Marpurg. 20. n. 13.

XIV.

Quoties, non de jure possessionis, sed de ipso jure in rem competente agitur, toties est judi-

judicium petitorium, quia sic petitur id quod nostrum est seu nobis debetur. Conf. Brunmann. in Process. Civil. cap. 1. n. 42. seqq. ita ergo non solum qui rem vindicat, judicium petitorium intentasse dicitur, sed etiam qui agit de jure pignoris, servitutis & simili, dem das Eigenthumb oder die Erb- & Gerechtigkeitsständig ist. Carpzov. in Process. Tit. 1. art. 5. §. 1.

XV.

Petitorium judicium non intentandum, priusquam finiat possessorium, Carpzov. L. 1. Resp. 75. n. 1. 3.

XVI.

Petitorium ac possessorium coram eodem iudice terminari debet. Carpz. Process. Jur. Tit. 3. art. 5. n. 10. Petr. Frid. Mindan. de contin. Caus. cap. 5. n. 38. & 39. Andr. Gail. Lib. 1. obs. 32. n. 11. Felin. in cap. ult. n. 8. X. de Judic.

XVII.

Possessorium acquirendæ & recuperandæ possessionis cum petitorio cumulari potest. l. 18. §. 1. de vi & vi arm. non verò possessorium retinendæ l. 1. C. de furt. l. 16. C. de inoff. testam. l. 188. de R. J. cap. sollicit. de appellat. L. un. C. de alien. judic. mutand. quia in contrario supposito se fundaret actor: nam in possessorio retinendæ præten dit se possidere, in petitorio præten dit adversarium possidere, unde clarum est ex §. 2. Inst. de act. quod ei, qui possidet, prodita non sit actio, per quam dicat, rem suam esse. Fmzck. Ex 14. q. 1.

XVIII.

Petitorium rogans possessorio renunciat, l. 6. §. fin. ff. de acquir. possess. Mev. P. 2. Dec. 354. n. 2.

CAP. XLIII.
De Physiognomiâ.

Axioma I.

Mala Physiognomia malam arguit naturam. Bald. in Comm. ad l. 2. C. quor. appellat. non recip. Exempla refert Paris de Putco de Syndicatu sub voc. tortus. C. 3. n. 26. Bis, inquiens, feci judicium per Physiognomiam: quia cum quidam fuisset inculpatus de venenatione & esset carceratus, & veniret coram me ad respondendum super inquisitione, eo viso judicavi per præsentiam quod esset innocens, & ita fuit postea repertum, famulus enim ipsius fecerat. Item inter plures de furto inculpatus judicavi, quod unus illorum, qui erat pessima Physiognomie, furtum commiserit & non ceteri, & ita repertum fuit per inquisitionem.

Limita: conjectura talis non necessaria, sed saltem probabilis est. Et malam quidem naturam in genere probat, non autem in specie aliquod delictum: proinde sola physiognomia ad torturam non sufficit, ne quidem ad territionem. Carpz. Pract. Crim. P. 3. q. 120. n. 79. seq. Bocser. de Quæst. & Tort. C. 3. n. 78. Zanger. de Quæst. & Tort. Cap. 2. n. 35.

II.

Bona corporis figura bonæ mentis est argumentum, Menach. de arbit. Jud. quæst. cas. 226. n. 5. Ceval. Commun. contra commun. quæst. 248. n. 13. Et in pulchro corpore pulchra residet anima. Barbof. de offic. & potest. Episc. P. 2. alleg. 42. n. 5.

CAP. XLIV.
Pictura.

Axioma I.

Pictura Idiotis est pro lectione, cap. perlatum 27. & seq. de consecrat. distinct. 3.

II.

Operæ pictoriæ sunt operæ fabriles, l. 26. §. 12. vers. sed si non operæ. ff. de cond. indeb. nisi animi tantum causa artem pictoriam exercent. l. 8. C. de Medic. l. ult. C. de excus. artif. Schoenborn. lib. 3. polit. c. 5. Tiraq. de Nobilit. cap. 34. n. 2. Nolden. de stat. Nobil. cap. 17. num. 102.

CAP. XLV.

Pia causa, pietas, pius
ulus.

Axioma I.

Pia causa cum dispositione inter liberos procedit à pari, Alexand. conf. 4. vol. 7. habetur enim monasterium loco filii. Aub. de sanct. Episc. §. sed hoc de præsent. gloss. in l. si ita quis. §. ea lege. de V. O. Bart. in l. habet. Cod. de SS. Eccles. Cravett. conf. 152. Circa testamentum. inque relictis ad pias causas magis æquitas & jus poli, quam rigor juris civilis inspiciunt. cap. cum esset relatum 10. cap. relatum 11. cap. filius 15. de testam. Bart. in d. l. habet. C. de SS. Eccles. Ideoque inquit Baldus in l. consulta. Cod. de testam. quod nullus casus de mero rigore juris evenire possit, qui executionem relictis ad pias causas impediatur, per cap. nos quidem 3. extr. de testam. cum pro talibus relictis officium iudicis & mera æquitas sufficiat, l. hereditas 50. ff. de perit. hered. l. Quintus 7. §. Pomponius 1. de annuis legat. imò majorem sæpe favorem esse piæ causæ, quam liberorum, tradit Panchen. 2. quæst. art. 6. n. 20. Ubi tamen declarat, quando scilicet non agitur de legitima liberis jure naturali debita, per ea, quæ habent Felin. in cap. in præsentia. de probat. Julius Clarus 3. sentent. §. testamentum. quæst. 6. vers. 5. & quæst. 8. vers. fin. Ferdinandus Valsq. 3. de success. creat. progress. & resolut. §. 22. limit. 12. n. 17.

II.

Pia causa æquiparatur cum causa miserabilium personarum, l. 1. & ibi Bart. quand. Imp. int. pupill. & vid. cap. ex parte 15. de for. comp. Decian. conf. 1. n. 48. vol. 3. per l. orphanotrophos 30. l. si quis ad declinandum 38. Cod. de Episcop. & Cleric. & quod ejusmodi legata dicantur pia, tradit Speculat. in §. 13. n. 62. de instrument. edit. & post eum Aretinus consil. 12. numero 3.

III.

Piæ causæ legatum æquiparatur cum legato libertatis, l. cum quæst. 20. §. sed si quis 9. de fidei-